

Ændringsforslag om at faa Strækningen fra Holstebro til Herning med; men da Forslaget hverken fra Ordførerens eller Ministerens Side blev billiget, maatte vi tage det tilbage; men de Ord, som den ærede Ordfører fremkom med som Svar paa vort samt paa et andet æret Medlems Ændringsforslag, gav mig dog Haab om, at man i en ikke alt for fjern Fremtid atter vilde kunne tales ved om denne Sag. Den ærede Ordfører sagde nemlig til vort Forslag og til det Forslag, som var indbragt af det ærede Medlem for Give (S. Jørgensen) om, at der maatte komme en Bane fra Give til Sønderomme: „Jeg skal i den Anledning bemærke, at til den Indvending, at naar vi nu vedtage en Jærnbanelov, som omfatter et Tidsrum af 10 Aar, maa man kunne frygte, at hvad der ikke er optaget paa denne Lov, overhovedet vil være afskaaret fra at komme i Betragtning inden Udløbet af disse 10 Aar, maa der svares, og deri er Udvalget enigt med mig, at saaledes kan det egentlig ikke opfattes. Det er klart nok, at de Baner, som nu staa paa Lovforslaget, have Fortrinet med Hensyn til at komme i Betragtning — den, der kommer først til Mølle, faar først malet — men paa den anden Side er der heller ikke Tvivl om, at der er adskillige af disse Baner, som ikke i Virkeligheden vilde blive udførte, og saa snart der derved bliver Plads i Rækken af Baneanlæg, vil der allerede i Løbet af de 10 Aar være fuld Anledning til at fremkomme med andre.“ Det ærede Medlem for Give tog sit Forslag tilbage, idet han udtalte: „Jeg har saa det Haab, at man ad Aare kan komme frem med det igen og faa det vedtaget.“ Dette kan nok styrke mit Haab om, at det ikke er ørkesløst at komme frem med det i Aar, og nu er der saa meget mere Grund til det, som der nu er hengaaet omtrent 4 Aar, uden at denne Bane er kommen sin Virkeliggørelse nærmere. Der er sagtens ikke tilstrækkelig Interesse for Sagen, da man ingen Sikkerhed har for, at Lovgivningsmagten i en nær Fremtid vil kunne enes om at give Tilladelse til at bygge den savnede og ventede Strækning mellem Herning og Holstebro. Der har da ogsaa været Tale om at indgive Forslag, gaaende ud paa at faa ændret Loven saaledes, at man byggede til Brande foreløbig i Stedet for, som det nu er bevilget, til Herning; men det er jo dog ikke sket. Jeg tror, at den væsentligste Hindring var den, at Ringkøbing Amtsråd hidtil ikke har villet tage bestemt Stilling til denne Sag, ikke har villet yde noget bestemt Bidrag til Banen. Det kan man jo godt forstaa, da det kun kom en

Del af Amtet til gode, og da man endnu ikke ved, hvorvidt det gaar med at faa det øvrige Stykke bevilget; derfor have de holdt sig tilbage, og derfor har jeg anset det for formaalstjenligt at faa Sagen frem i Tinget paa ny. Jeg haaber, at den fremdeles skulde møde Velvilje her i Salen. Jeg har rigtignok haft Betænkelighed ved at være med, men det er af en anden Grund. Ærede Medlemmer vide jo, at der i Finansudvalget ligger et Andragende fra de jydsk Landboforeninger, og der ønskes jo, at Anlægget maa blive udført af Staten, saa at den bliver Statsbane. Men jeg vil rigtignok ikke haabe, at det skulde foregribe denne Sags Afgørelse. Det er jo en Selvfølge, at jeg med største Fornøjelse vilde se den anlagt som Statsbane; og jeg haaber ogsaa, de andre Forslagsstillere langt hellere se, at Sagen bliver fremmet ad denne Vej. Jeg vil nu haabe, at den højt-ærede Minister ved samme Lejlighed vil kunne udtale sig om, at han har et andet Syn paa den Sag end den forhenværende Indenrigsminister. Vi vide jo, at Sagen fra først af var vel begrundet, overvejlet og undersøgt af Generaldirektør Tegner og Højesteretssagfører Bagger. De have gjort et godt Arbejde, lavet Tegninger og gjort Overslag, saa det passer ikke, hvad den ærede Ordfører den Gang sagde om mit Ændringsforslag i 1894, at denne Bane saavel som den af førnævnte ærede Medlem (S. Jørgensen) foreslaaede Bane ikke vare tilstrækkelig undersøgte. Jo, det er sikkert og vist, at de ere undersøgte, og det er anerkendt fra alle Sider, og det er blevet udtalt her i Salen, saa jeg skal ikke komme nøjere ind paa det her om den store Nytte, som disse Baner vilde gøre i disse jærnbanefattige Egne; det er jo det største jærnbanetomme Rum, vi have i Jylland, ikke alene til Gavn paa disse Egne, men ogsaa meget længere Nord paa. Det ses klarlig deraf, at et daværende Medlem for Tisted Amt, Jagd, var med til at holde fast paa hele Strækningen til det sidste. Jeg skal saa ikke videre udtale mig om Sagen, jeg haaber, den er klar for alle, saa at den ikke skal møde samme Modstand, som det lader til, at Viborg—Herning-Banen møder her. Jeg haaber, enhver vil forstaa, at Forslaget er berettiget saa meget mere, som det ser ud til, som jeg sagde før, at der er Frygt for, at Banen ikke kan bygges paa Grund af, at Pengene ikke kunne skaffes til Veje under de Omstændigheder, som nu foreligge. Jeg vil altsaa hermed anbefale særlig denne Del af Lovforslaget, som jeg her har omtalt, til den højtærede Ministers Velvilje, og med det samme vil jeg anbefale det An